

Siyaset konusunda düşüncem: *Tanımadığınız insanlar için tanıdıklarınızı kırmayın.* (FETÖ hariç)

Türkiye’de siyasetin bu kadar ölüm/kalım meselesi olması, bir yerlerde bir yanlışlık olduğunu ilham ediyor. Konuya *Reis* diye girip, *Osmanlı* diye bitirenleri kastetmiyorum, kendini *muhalif* sayanlar da giderek daha keskin hale geliyor. Muhalifseniz yumuşak olmalısınız ki davanıza daha çok insan katılsın. Ancak bizde muhalif de ayrı bir keskin sirke.

Kral öldüğünde yerine soytarı geçmez.

Erdoğan’dan sonrası için yapılan tartışmaların bir anlamı yok. Şu anki Erdoğan, 2002’deki Erdoğan değil, devlet karşısındaki muhalifliği terketti ve şu an o devleti yönetmek yerine, devlet onu yönetiyor gibi duruyor.

İhanete uğraya uğraya, sırtını dayayacak kadro olarak ezeli bürokrasinin kalmış olması normal. Siyaset böyle, eğer yanınızda *Liberal* yoksa, daha özgürlükçü politikalar oluşturmak isterseniz de, gerçekleştirmek mümkün olmaz mesela.

Erdoğan da, bütün liderler gibi, *stabil parti* ve *stabil ülke* tercihini, bu sağlamlığı tehlikeye atacak politik maceraların üstünde tutuyor. İlk dönemlerinde gösterdiği idealist duruşun hemen hemen kalmayışının sebebi bu, önceliklerin arasında artık ülkeyi dönüştürmek değil, bir arada tutmak var.

Ülke için riski azalttığında, kendi için riski azalttığını da farketmiş olmalı.